

b. Die Scholien: सुषारः सुष्ठु कर्मणाः पूरयिता ।

c. तस्मा इन्द्राय st. तस्मायिन्द्राय. Bopp, kl. Gr. §. 41. — Dass गा (गे) auch mit dem Dativ der Person construiert werde, giebt Westergaard nicht an. Wahrscheinlich ergänzt er hier mit Rosen einen Accusativ « carmina ». Vgl. V. 4.

HYMNE V.

(Str. 1. = *Sāmav.* I. 2. 7. 10., Str. 1—3. = ebend. II. 1. 2. 10. — Str. 7. a. = ebend. I. 3. 1. 4. und *Rv.* XV. 1. b.)

Str. 1. a. आ « hierher ». — तु त्तिप्रार्थीयो निपातः । die Scholien; vgl. X. 11.

b. Da अभि den Ton hat, so dürfen wir nicht mit Rosen अभि-प्रगायत zusammenschreiben. S. a. a. O. §. 51. Der Acc. ist von अभि abhängig; vgl. तुभ्यमभि प्रणोनुमः XI. 2. Lassen, *Anthol.* S. 100. Z. 3. ist अभि schon des Verses wegen von निषसाद् zu trennen.

c. स्तोमवाक्ससू (die Scholien bei Stev. स्तोमानस्मिन्कर्मणि वक्न्ति प्रापयन्ति) « sacra ferentes »; vgl. यज्ञवाक्सा XV. 11. LXXXVI. 2. und नृवाक्सा VI. 2. Rosen. — Ueber die Betonung des Vocativs s. a. a. O. §. 54. Anm. und §. 56.

Str. 2. a. Die Scholien: पुत्रुण्णंस्तमयति (I. तमयति, Stev. तापयति) ग्लाषयतीति पुरतमः । Der Superlativ von पुर würde ein Proparoxytonon sein; s. a. a. O. §. 27. Vgl. übrigens रथीतमं रथीनश्चा XI. 1. — Ueber den Accent in पुत्रुणाम् (mit वार्याणाम् zu verbinden) s. a. a. O. §. 10

b. Die Scholien bei Stev. ईशानं स्वामिनं । वार्याणां वर्णयिषानो धनानां ।

c. Die Scholien bei Stev. सचा यूयं सर्वैः सह । यद्वा । परस्परसमवायेन । Rosen: सचा « simul, statim », conf. h. X. 4. XL. 1. (VII. 2. und IX. 3.). Könnte man dieses Adverb nicht vielleicht auf साच्च (vgl. प्राच्च, उच्च, नीच u. s. w.) zurückführen und es mit dem Zendischen *hak'a* (Burnouf, *Commentaire sur le Yaçna*, S. 60. fgg.)